

ХЛІБ — УСЬОМУ ГОЛОВА

Стаття двічі Героя Соціалістичної Праці, депутата Верховної Ради СРСР, відомого механізатора О. В. Гіталова «Дума про хліб» широко обговорювалась на зборах В'язівської сільської первинної організації членів УТОГ.

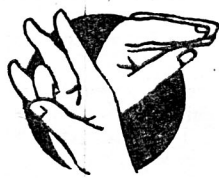
Стаття викликала багато виступів, в яких глухі підтримували автора статті, всі заявляли: хліб — це добробут людей, міцність держави. На зборах виступили Фросина Бойко — ветеран колгоспу ім. Леніна, столяр колгоспу Іван Кравченко, тваринник колгоспу ім. Ілліча Лука Солом'яний, колгоспниця колгоспу ім. Держинського Катерина Селіванова та інші. Всі вони з любов'ю говорили про працю хлібороба, про те, що в кожному кілограмі хліба закладена праця багатьох людей, що його треба цінити. Всі сходились на тому, що любов до праці, бережливість до народного добра, треба прищеплювати своїм дітям.

І. ЗІНЧЕНКО.

Дніпропетровська обл.
м. Павлоград.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ



ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й

Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 39 (273)

Субота, 23 вересня 1972 р.

Ціна 2 коп.



П'ятирічку за чотири роки — таке зобов'язання бригади по остаточному складанню електро-технічних виробів Харківського УВП-1. Робітниця Марта Симановська, Галина Момот, Антоніна Склярова, Ніна Воскобойникова та інші на чолі із змінними бригадирами Михайлом Мозговим і Володимиром Лещинським працюють чітко й бездоганно. Завдання восьми місяців бригада значно перевиконала.

Фото П. ВІКТОРОВА.

СУВОРО ДОТРИМУВАТИСЯ СТАТУТУ ТОВАРИСТВА

У СТАТУТІ Українського товариства глухих записано, що основною метою Товариства є об'єднання трудящих глухих для заохочення їх до суспільно-корисної праці, залучення до лав активних будівників комуністичного суспільства, для підняття їх ідейно-політичного, загально-освітнього, культурного та технічного рівня, виховання у кожного радянського патріотизму та самовідданості у вирішенні завдань, які ставить перед нами партія і уряд.

За останні роки у Товаристві досягнуто значних успіхів у цьому напрямку. Невпинно зростає ідейно-політичний та культурний рівень глухих, значно поліпшено виробничі й побутові умови, збудовано та реконструйовано ряд корпусів виробничих підприємств, клубів і палаців культури, житлових будинків тощо.

Впровадження у виробництво заходів з наукової організації праці та нової техніки дало змогу значно підвищити культуру виробництва, полегшити умови праці, підняти продуктивність її, а звідси — й заробіток глухих робітників.

Постійне піклування про поліпшення умов праці та побуту, культурно-масової роботи серед глухих республіки дали змогу тільки за останні три роки додатково залучити до суспільно-корисної праці на учбово-виробничих підприємствах Товариства понад 700 глухих робітників і цим самим збільшити статутну норму за цей період в цілому по Товариству з 70 до 71,5 процента. Це стосується перш за все таких підприємств, як Житомирське, Львівське № 1 та № 2, Лубенське, Херсонське, Чернігівське, Артемівське, Київське № 1, Запорізьке, Вінницьке та інші.

На цих підприємствах рік у рік збільшується кількість членів УТОГ і, як наслідок, тут не тільки виконується, але й перевиконується статутна норма. Так, за останні три роки статутна норма на Львівському УВП-1 становила 76—78 процентів, на Херсонському—76—79, на Чернігівському—76—77, на Київському № 1—76—78, Вінницькому—76—77, на Одеському № 2—76—80 процентів.

На тих підприємствах, де керівники не приділяють належної уваги питанням виховної роботи, боротьбі за поліпшення умов праці та побуту, як правило, велика плінність кадрів, незадовільна виробнича дисципліна і, як наслідок, зменшується кількість працюючих глухих, систематично не виконується статутна норма. Це стосується, в першу чергу Ровенського, Кіровоградського, Ужгородського № 1, Харківського № 1, Єнакієвського, Конотопського, Ворошиловградського № 1, Миколаївського та Лебединського учбово-виробничих підприємств.

Керівники цих підприємств і облвідділів постійно звертаються до президії ЦП УТОГ з проханнями зменшити статутну норму, хоча добре

знають, що зниження статутної норми дозволяє-ся лише у виняткових випадках, та й то тільки тимчасово.

Так, перевірка на місці показала, що на Ровенському УВП протягом останніх років систематично не виконується статутна норма — велика плінність глухих робітників, незадовільно працює громадський відділ кадрів, не на належному рівні культурно-масова та виховна робота серед них. В той же час протягом 1970—1972 років президія Ровенського облвідділу УТОГ на своїх засіданнях лише один раз розглянула питання про плінність робітників та статутну норму на цьому підприємстві. За останні три роки облвідділ трудовлаштував на УВП лише 26 глухих працівників.

Керівники Ровенського УВП та облвідділу слабо займаються підготовкою та висуненням найбільш здібних глухих трудівників на більш відповідальні посади, на роботи з більшим обсягом.

При перевірці роботи Харківського УВП-1 та облвідділу УТОГ встановлено, що за останні роки із 109 випускників шкіл-інтернатів області на УВП-1 влаштовано лише 12 глухих учнів. Решта трудовлаштувались за місцем мешкання та на промислові підприємства Харкова. Протягом останніх трьох років на засіданнях президії Харківського облвідділу УТОГ жодного разу не розглядалось питання про дотримання статутної норми глухих на цьому УВП, та про заходи по залученню членів УТОГ до роботи на підприємствах Товариства.

12 вересня 1972 року питання про дотримання статутної норми глухих на учбово-виробничих підприємствах Товариства широко обговорювалось на засіданні президії ЦП УТОГ. Члени президії висловили своє занепокоєння щодо роботи тих керівників УВП та облвідділів, які недостатньо дбають про поліпшення умов праці та побуту трудящих УВП, занедбали виховну та культурно-масову роботу, порушують статутну норму.

Президія накреслила ряд заходів, спрямованих на усунення недоліків в роботі керівників згаданих УВП та облвідділів, обговорено питання про підготовку кадрів та укомплектування глухими робітниками цих підприємств. Розглянула питання й про матеріальне заохочення тих керівників УВП та облвідділів, де постійно дотримується статутна норма глухих.

Президія ЦП УТОГ зобов'язала голів обласних відділів УТОГ, директорів учбово-виробничих підприємств і їх заступників по навчально-виховній роботі, які не дотримують статутної норми, розробити і здійснити заходи по усуненню недоліків в цьому питанні протягом IV кварталу 1972 року та I-го кварталу 1973 року.

В. ГАЛЕТА,
начальник відділу праці і зарплати ЦП УТОГ,

ЗИМА? ОБОВ'ЯЗКОВО БУДЕ...

Промислові підприємства країни успішно виконують державні плани, колективи — готують гідні трудові подарунки до 50-річчя утворення Союзу РСР. Широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

Успішне виконання Товариством виробничих завдань другого року п'ятирічки в значній мірі залежатиме від того, як колективи учбово-виробничих підприємств УТОГ підготуються до роботи в осінньо-зимовий період. Минула зима з її жорстокими морозами повинна була стати повчальним уроком для окремих керівників УВП. Особливо пам'ятна вона була керівництву Ждановського учбово-виробничого підприємства. Не забули ждановці тієї тривоги і аварійної поспішності, з якою їм доводилось терміновим порядком утеплювати виробничі корпуси, водогінні та каналізаційні траси. Здавалося б, що цей урок не пройшов для них даремно, і з настанням весни тут візьмуться діяльно готувати підприємство до роботи взимку. Проте цього не сталося.

Своєю постановою від 13 червня цього року № 151 президія Центрального правління УТОГ зобов'язала керівництво всіх підприємств завчасно розробити заходи по підготовці УВП до роботи взимку. Та керівники Ждановського підприємства на 1 липня цього року таких заходів у виробничо-технічний відділ ЦП УТОГ не надіслали. Більше того, на 1 вересня вони не подали і звіту про хід підготовки підприємства до роботи взимку. Така позиція керівників Ждановського УВП нічим не виправдана і вселяє серйозну тривогу. Адже часу залишилося обмаль...

По-господарськи підійшли до цієї важливої справи керівники Дрогобицького, Конотопського, Дніпродзержинського, Львівського УВП-2 та інші. Всі заплановані роботи по ремонту обладнання, приміщень, гаражів, під'їзних шляхів, комунікацій тощо тут вже виконано. Непогано підготували до роботи в осінньо-зимовий час клуби, будинки культури обласні відділи УТОГ міст Луцька, Ровно, Запоріжжя, Ворошиловграда.

Не так вже й багато часу залишилося до настання холодної погоди, а в багатьох учбово-виробничих підприємствах роботи по підготовці підприємств в зимових умовах невиконано зовсім. На Одеському УВП-2, як це видно із звіту, із наміченого обсягу робіт на підготовку виробничих приміщень витрачено дві тисячі карбованців, проведена заміна застарілих електродвигунів, відремонтована душева і... завезено 200 кілограмів піску на випадок ожеледиці. На Комунарському УВП намічено чотирнадцять пунктів, виконано лише три: засклені вікна, відремонтовані «смотровые колодязі», завезено 45 процентів потреби палива. А от ремонт покрівлі ліжкового цеху затягується: із асигнованих 1200 карбованців освоєно лише 200. Піде дощ і тоді вже буде пізно латати дах.

Не все гаразд з підготовкою підприємства на Київському дослідному — тут, як видно із звіту, до ремонту виробничих приміщень ще й не приступали. Далеко краще могли б вести роботи керівники Житомирського учбово-виробничого підприємства. Тут з вини обласного будівельного тресту (керуючий А. Мальцев) зволікається будівництво складських приміщень, на що передбачено кошторисом 35 тисяч карбованців.

Зважаючи на певні труднощі з робочою силою, керівникам обласних відділів Дніпропетровського, Донецького, Закарпатського та інших необхідно посилити організаторську роботу в справі підготовки культосвітніх закладів області до роботи взимку.

Зима обов'язково буде, і вона, як суворий екзаменатор, обов'язково спитає з кожного персонально. І не тільки зима, а й люди спитають.

Зараз, поки ще є час, треба прийняти всі необхідні заходи, щоб вчасно і якісно підготуватись до роботи взимку створити всі умови для роботи на підприємствах, в гуртожитках, клубах, будинках культури. Це питання не повинно випадати із поля зору профспілкових та первинних організацій УТОГ.

КНИГИ — В КОЖНУ СІМ'Ю!

ПІД ТАКИМ девізом працює нині бібліотека будинку культури глухих м. Чернігова.

Регулярними у нас стали зустрічі з літераторами, перегляди й відкриті обговорення книг, вечори на теми: «Наш друг — книга», «Скарби мудрості», «Я книгу відкриваю, як двері у велике життя» та інші.

Про видатні досягнення радянських республік, про торжество ленінської національної політики розповідають матеріали виставок «Україна радянська в Союзі незламним цвіте» та «Сузір'я республік-сестер», присвячені оспівуванню братерської дружби народів СРСР.

У вересні цього року бібліотека запланувала провести разом з партійною організацією та інже-

нерно-технічними працівниками УВП науково-теоретичну конференцію на тему «В. І. Ленін — організатор багатонаціональної Радянської держави». Передбачається висвітлити такі питання: «Комуністична партія у боротьбі за торжество ленінської національної політики», «Ленінським курсом круоче Чернігівщина до комунізму», «Наше підприємство — в дев'ятій п'ятирічці», «Дружба, скріплена кров'ю».

Книги видаються і обмінюються у встановлені дні і години — зручні для читачів. Така організація роботи бібліотеки дає більш широкі можливості у розширенні контингенту читачів, у досягненні основної нашої мети: добитися того, щоб книги читали в кожній сім'ї.

О. БОРИСЕНКО.

ТВОРЦІ НЕСТАРІЮЧИХ ПОЛОТЕН

Великими творчими здобутками зустрічають українські радянські художники знаменну дату — 50-річчя утворення СРСР. З винятковим ювілеєм співпадає важлива подія в мистецькому житті України: після дворічної перерви гостинно розчинив двері Державний музей українського образотворчого мистецтва УРСР. Тепер це найбільша національна картинна галерея. До її залів добувано 9 нових. Тепер експозиція містить зібрані протягом десяти років сотень років неочіненні духовні скарби, створені генієм рук народу. В музеї ви можете ознайомитись з експонатами-картинами, створеними ще до нашої нашої землі татаро-монголів. Це ікони XII—XIII століть. Ще ширше представлений портретний і жанровий живопис України XVIII—XIX століть.

Велика Жовтнева соціалістична революція обумовила пошук нових форм у мистецтві. Проте надбання минулого не були скинуті з «корабля вічності». «Чому нам треба відвертатись від істини прекрасного, тільки на тій підставі, що воно «старіє»? — писав В. І. Ленін. Такого принципу в створенні експозиції дотримувались і наукові працівники музею.

З перших днів свого існування Радянська влада дбала про виховання мистецьких кадрів. Вже на виставці живопису у 1935 році знайомимось з молодими тоді художниками М. Дергусом, Л. Мучником, В. Костецьким, О. Александровим, П. Пархетом, С. Світличним. Одночасно за створення нового радянського мистецтва взялись кращі представники старшого покоління І. Іжакевич, М. Бурачек, Г. Світлицький, К. Трохименко, Ф. Красицький, Ф. Кричевський, О. Мурашко, М. Самокиш, К. Костанді, О. Шовкуненко, П. Волокідін.

До 20-річчя Великого Жовтня в Києві відкрилась виставка. Загальну увагу глядачів привернула робота К. Трохименка «Кадри Дніпробуду». Художник вдало передав в ній трудовий ентузіазм народу на новобудовах перших п'ятирічок. Перед нами постають живі образи людей, які творили перше «радянське чудо». На тему колгоспного селянства загальне визнання здобула тоді картина О. Любимського «Вечір в степу».

Знайомимось з широкою творчою діяльністю видатного баталіста М. С. Самокиша. Ось роботи 20-х років — «Бій за прапор», «Бій Кривоноса з Вишневецьким», «Сутичка роз'їзів» — є окрасою музею.

В музеї почесне місце відведено визначному майстру портрета П. Волокідіну. Для експонування його творів, а також доробків А. Петрицького, Ф. Кричевського, О. Мурашка, О. Шовкуненка, тут уже згаданого М. Самокиша, Т. Яблонської, В. Касіяна відведено окремі експозиційні ряди.

Вивчаючи майстерність старших, набували досвіду молоді художники. Загальне визнання здобули роботи випускників Київського художнього інституту «Розгром Г. Котовським банди Матюхіна» Ф. Кличка, «Проводи партизана» О. Нестеренка, «Наші прийшли» М. Іванова та інші. На жаль, творча праця цих майстрів назавжди перервалася. Раптові вторгнення фашистів зірвало плани багатьох митців, але не змогло порушити загальну основу творчості. Велика група художників на пропозицію уряду евакуювалась на Схід. В Уфі знаходились майстерні К. Трохименка, М. Шаронова, І. Шульги. Саме тут створює свій знаменитий «Портрет скульптора Б. Яковлева» О. Шовкуненко.

Багато художників неодноразово бували на передньому краї боротьби з ненависним ворогом. Вони створювали для нас неповторний образ Великої Вітчизняної війни — найсправедливішої і найсуворішої битви, яку знало людство. Багато з них так більше і не повернулись до своїх робочих майстерень.

Повоєнні роки стали часом небаченого творчого злету як в літературі, так і в мистецтві. Саме тоді з'являються перлини сучасного радянського живопису «Чорноморці» В. Пузіркова, «Повернення» В. Костецького, «Молодий Тарас Шевченко у художника К. Брюлова» Г. Меліхова. Ці поеми в фарбах увібрали в себе всю гаму загального патріотичного піднесення, почуття патріотизму, радості повоєнних зустрічей, вільну працю на вільній землі.

Нове ідейно-художнє піднесення спостерігаємо в творах, поданих на загальний огляд 1957 року на виставку «Радянська Україна». Тут одержують путівку в життя мистецькі доробки «В роки підпілля» В. Забашти, «По долинам і по взгор'ях» В. Шаталіна, «Дан приказ» О. Ацманчука.

Відомий майстер пензля М. Божій, виставив по-прометеївськи емоційні «Думи мої, думи мої», з образом безсмертного Кобзаря. Нині ця робота знаходиться на виставці в Канаді.

Серед сучасних молодих митців, що проявили себе останніми роками, виділяються роботи Вілена Чеканюка. В 1963 році високу оцінку спеціалістів і громадськості одержала його картина «Ранок Сибіру». В 1967 році знайомимось на виставі в Москві з його новим полотном «За землю, за волю». У автора справжній світанок творчості.

Оглядаючи експозицію, а разом з тим і більш як півстолітній шлях українського радянського мистецтва, розумієш, що він був не легким і від того ще почеснішим, ще славнішим. Запрошуємо вас, читачу, до національної духовної скарбниці українського народу.

М. НЕСТЕРЕНКО,
науковий співробітник Державного музею українського образотворчого мистецтва УРСР.

У Запоріжжі відбувся огляд робіт «Умілі руки», який організував міський облівідділ УТОГ. Експонати, що були представлені на огляд, вражають майстерністю виконання, витонченим смаком.

Односторонньо перше місце журі присудило молодій робітниці швейного об'єднання А. І. Підріз, яка представила на огляд ручну і машинну вишивку, в'язання, штучні квіти, тощо.

Загальну увагу привернули роботи, виконані пенсіонеркою Васіною та М. І. Топчівею, вишивки, копії з картин відомих художників.

Багато прекрасних виробів, виготовлених руками умільців експонувалося на виставці. Працівник рекламної майстерні Микола Манько представив на огляд більше 10-ти етюдів, які є витвором високої майстерності і справжнього таланту. Серед робіт, представлених на огляд, необхідно визнати і вдало виконані художні інкрустації Віктора Стубера, якого журі відзначило як здібного умільця й художника-аплікатора.

Сподобались відвідувачам огляду роботи фотографів-любителів і. Ю. Горепко та В. Т. Огнівенко. Їх фото вражають справжнім художнім смаком і високою майстерністю виконання.

Виставка «Умілі руки», в зв'язку з великим інтересом до неї, замість запланованого одного дня, продовжила свою роботу ще на один день. Учасники огляду були нагороджені цінними подарунками і грамотами.

Огляд, проведений облівідділом УТОГ, свідчить про зростання майстерності наших умільців.

Б. ЛАВРЕНЮК.

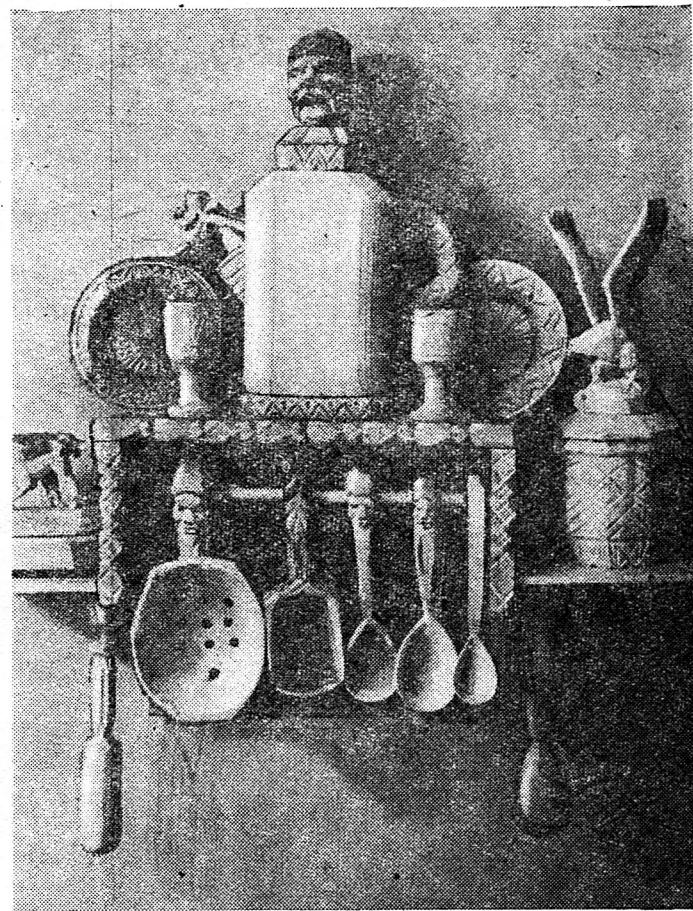


Осіннь така мила
Фотоетюд І. ЩЕРБАНЮКА.

ВЕЧОРИ У ШОСТЦІ

У Шосткинському клубі УТОГ відбувся вечір під девізом: «Дружба народів», який був присвячений славному 50-річчю утворення Союзу РСР. Вечір відкрила завідувача бібліотекою В. Корнєєва. Цікаво, дохідливо розповіла вона про історію утворення союзних республік, про дружбу багатона-

ОГЛЯД РОБІТ УМІЛЬЦІВ



У Черкаському Будинку культури глухих закінчився обласний огляд робіт глухих умільців, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР. Йому передували районні огляди робіт гуртків «Умілі руки».

Роботи, відібрані з мікрорайонних відділів УТОГ, були різноманітними: тут і вишивання, і мережива, і різблення та випалювання по дереву, і кераміка, і рисунки, ткани та плетені вироби.

Особливу увагу на огляді привернула робота «Господарський набір», виконана глухим з Уманського МРВ Бойчуком Сергієм Яковичем, майстром древнього ремесла — різблення по дереву.

Загальне визнання і схвалення одержала також вишивка «Ленін вічно живий» — робота учениці III класу Смілянської школи-інтернату В. Сасько.

Рішенням журі обласного огляду робіт народних умільців нагороджені дипломом II ступеня т.т. Л. Г. Бондаренко «До зірок» (графіка на дереві) та С. Я. Бойчука «Господарський набір» (різьба по дереву). Після огляду, спеціаліст з Будинку народної творчості дав глибокий аналіз представлених робіт всіх учасників огляду.

На фото: «Господарський набір» роботи С. Я. Бойчука.

І. ЗІНЧЕНКО,
член журі обласного огляду робіт народних умільців, директор Черкаського Будинку культури.

НЕЗАБАРОМ — ЗОНАЛЬНИЙ

Колектив самодіяльності Олександрійського клубу УТОГ з великим успіхом виступив перед глядачами Олександрійського та Мало-Висківського районів Кіровоградської області.

Відмінно закладений колектив самодіяльних акторів підготував цікаву й різноманітну концертну програму. Особливо сподобались глядачам виступи Г. Козловського та А. Бишевського, які натхненно й віртуозно виконали «Угорський танець». Успіх ілюзіоніста Л. Овчаренка, свідчить про високий професійний рівень майстерності

самодіяльного аматора.

Колектив аматорів Олександрійського клубу УТОГ діяльно готується до зонального огляду художньої самодіяльності, що незабаром відбудеться в м. Запоріжжі.

Вся творча праця самодіяльних акторів проходить під гаслом «50-річчю Союзу РСР — гідну зустріч». До кінця року колектив планує підготувати нову концертну програму і виступити з нею в районах Кіровоградської області.

Н. СНЕГІРЬОВА.

ціонального населення нашої Батьківщини.

На вечорі виступили також представники активу бібліотеки. Товариству особливо сподобалась лекція «В єдності — сила». Розповіді про республіки країни Рад супроводжувались художніми ілюстраціями, наочними посібниками, які сприяли підвищенню інтересу членів УТОГ до цієї цікавої теми.

Після виступів, працівники клубу провели вікторину «Чи знаєш ти герби й прапори союзних республік?», в якій прийняли жваву участь усі присутні. Наприкінці вечора глядачі мали змогу ознайомитись з новими любительськими фільмами, присвяченими 50-річчю утворення Радянського Союзу.

А. ДОВБИШ.

ТАКА У НАС ПРОФЕСІЯ

тачами. Адже серед них робітники й інженери, вчителі й школярі. Люди з різними запитаними, рівнем знань. Кожному треба запропонувати книгу по смаку, зацікавити людину, щоб наступного разу вона прийшла до бібліотеки з радістю. Тому на бібліотекарів покладена велика відповідальність. Особливо зараз, коли 1972 рік сесією Генеральної конференції ЮНЕСКО, оголошено Міжнародним роком книги. Цим самим підкреслюється величезна роль передової літератури, пропаганди книг.

В своїй роботі ми використовуємо всі засоби й форми бібліотечної роботи. Для наших читачів створено і постійно поновлюється куточок пропагандиста, де зібрані

поточні матеріали по внутрішній та зовнішній політиці Радянського Союзу. Підбірки статей різної тематики допомагають читачеві розширити свій світогляд, глибше познайомитись з питаннями, які його зацікавили.

Працювати доводиться багато, адже за 2—3 останні роки рівень вимог читача значно підвищився. Більшість з наших постійних відвідувачів поступили у вечірні школи, технікуми й навіть в інститути. Вчать: фрезерувальники А. Чорна, слюсар-інструментальні К. В. Полініков, Н. Авраменко та інші. В їх успіхах ми вбачаємо й краплини нашої непомітної, але такої необхідної людям праці. Нам доводиться проявляти великий такт, теплоту до наших чита-

чів, уважно ставитися до будь-якого прохання, чити вдумливо відноситися до прочитаного.

В минулому році був створений клуб «Горизонт», який особливо зацікавив й полюбився нашому читачеві. Мабуть тому, що теми, над якими працюють члени клубу, запропоновані й розроблені ними самостійно. В клубі «Горизонт» читач може задовольнити свої естетичні потреби. «Помандрувати» по нашій планеті, зустрітися з письменниками та поетами, послухати улюблені вірші тощо. На засіданнях клубу збирається дуже багато людей. Адже кожному приємно почути та побачити щось цікаве, посидіти у затишку з друзями, немов би в одній великій дружній сім'ї.

Крім цього, бібліотечний актив, до складу якого входять К. Анісімова, Н. Срібіна, М. Гузієнко, Л.

Цілова, В. Сакун разом з читачами приймають участь в літературних вечорах, диспутах, лекціях, конкурсах.

У Міжнародний рік книги в нашій бібліотеці проводиться особливо велика та різноманітна робота. Декілька днів тому був проведений літературно-тематичний вечір, присвячений святкуванню 50-річчя утворення Радянського Союзу. До якого вже почали готуватися.

У директивах XXIV з'їзду партії накреслені завдання по удосконаленню бібліотечної справи. Активна участь в проведенні Міжнародного року книги, виконання його програми, є вагомим внеском у виконання цього наказу партії та уряду бібліотекарями.

О. КРИКУНОВА,
бібліотекар Київського Паладу культури УТОГ.

УМІННЯ ПІДТРИМАТИ ІНІЦІАТИВУ

СОЦІАЛІСТИЧНЕ змагання — жива, творча справа мільйонів. Тільки висока свідомість в поєднанні з виробничою творчістю робітничого колективу здатні принести все нові й нові трудові перемоги.

На деяких підприємствах Товариства організатори соціалістичного змагання формально підійшли до цієї важливої справи. На сторінках «Нашого життя» вже йшла про них розмова, справи там тепер покращилися. Більшість робітничих колективів заклик партії: ще ширше розгорнути соціалістичне змагання сприйняли як свою кровну справу.

Організація соцзмагання на УВП УТОГ приблизно однакова. І все ж на кожному підприємстві є свої риси, свої відмінності, які свідчать про творчий підхід до цієї справи. Візьмемо за приклад організацію соцзмагання на Лубенському УВП.

Основа соцзмагання — зобов'язання. Головне тут — обґрунтованість, розрахунок, облік можливостей, першочерговість завдань. Кожен трудівник Лубенського УВП брав зобов'язання, враховуючи свої сили, можливості. Тому кожне зобов'язання стимулює робітника до здобуття вищих трудових рубежів, кличе його вперед. Це — наслідок великої роз'яснювальної роботи, яку постійно проводять активісти профспілкової, комсомольської та первинної організації УТОГ підприємства.

І тільки потім, коли були складені індивідуальні і цехові зобов'язання, партбюро, місцевком разом з адміністрацією підприємства проаналізували їх і виробили загальні зобов'язання УВП. Колектив затвердив їх, зробивши деякі зміни та доповнення.

Реальні соціалістичні зобов'язання сприяли зростанню особистої відповідальності за здійснення накреслених планів. Виробничники зрозуміли: багато буде залежати від того, що конкретно зробить кожний на своєму робочому місці.

ІТИ ВПЕРЕД

Вже чотири роки минуло з тих пір, як Одеське УВП-2 перейшло на нову систему планування й економічного стимулювання. За цей час продуктивність праці на одного працівника промислового персоналу зросла на 5 процентів, а середня заробітна плата — на 4,3 процента. Як бачимо, впровадження нового методу організації виробництва дало непогані наслідки.

Зростанню продуктивності праці сприяло широке впровадження нової техніки, передової технології, механізації виробничих процесів, широке розгортання соціалістичного змагання. Так, наприклад, в результаті підтримки патріотичної ініціативи костромської ткалі Героїні Соціалістичної Праці В. Плетнєвої на УВП широко розгорнулось соціалістичне змагання за дострокове виконання особистих річних норм.

Ідучи на зустріч 50-річчю утворення Союзу РСР, колектив швейників Одеського УВП-2 докладає всіх зусиль, щоб достроково виконати завдання другого року дев'ятої п'ятирічки, демонструючи цим самим відданість своїй Батьківщині, готовність ударною працею втілювати в життя рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

Велику роль в організації соціалістичного змагання за гідну зустріч півстолітнього ювілею Союзу РСР відіграють партійна і

профспілкова організації УВП, ветерани праці, передовики виробництва. З почуттям гордості за успіхи свого колективу майстер зміни другої дільниці Марія Ілленко говорить:

— Я все своє свідоме життя працюю на нашому УВП. Росла разом з ним. Моя дільниця — це моя сім'я, мій дім. Впевненість в світлому завтра дає мені силу і насагу творити своє прекрасне сьогодні. Приємно, коли бачу, як молодь рветься до знань, як охоче переймає вона досвід старших, цікавиться всім, що може знадобитися у роботі.

З кожним роком на УВП зростає кількість учасників соціалістичного змагання. Зараз у нас на УВП 111 ударників комуністичної праці, понад 20 чоловік носять звання «Кращий за професією». Не можна не пишатися успіхами «Майстра-золоті руки» М. Богачек, переможців у змаганні за звання «Кращий за професією» Л. Мосейчук, В. Сергієнко, Л. Глушук, С. Дробнер, Л. Терещенко та багатьох інших.

В 1975 році наше УВП випустило продукції на 2 мільйони 600 тисяч карбованців. Підсумки роботи УВП за 20 місяців дев'ятої п'ятирічки переконують у тому, що такий рубіж буде взято достроково. Іти вперед, не зупиняючись на досягнутому і успіх буде забезпечений.

Ю. ГЕР.

Лекції в школі комуністичної праці читали не тільки інженерно-технічні працівники підприємства. Практичні заняття вели «Кращі за професією» — Тетяна Колесник, Ніна Терещенко, «Майстер золоті руки» Ганна Кричал. На своїх робочих місцях виробничі демонстрували «секрети» високої продуктивності праці, прогресивні методи роботи, навчали подруг як швидше і якісніше виконувати операції пошиву.

Велике значення має шефство передовиків над відстаючими. Так, Галина Бибик не виконувала норми виробітку. Секретар комсомольської організації цеху Галина Стрілець допомагала і словом, і ділом. Частенько дівчат можна було побачити в цеху після роботи. І успіх не забарився...

Марія Сокирко взяла шефство над Дарією Нагорною, яка допускала брак. Нині робітниця працює на спецмашині — пришивають гудзики і підшефна не відстає від своєї подруги.

Наведемо ще один цікавий факт з досвіду організації соцзмагання на Лубенському УВП. Слухачі школи комуністичної праці підприємства прослухали цикл лекцій по 32-годинній програмі. Потім здали екзамени. 14 виробничих підвищили свої кваліфікаційні розряди. Здавалось б, школа покладена на неї завдання виконала. Та на УВП пішли далі. За пропозицією парторганізації кожному випускнику школи вручили посвідчення, в якому є три талони.

Що ж це за талони? В чому суть ідей? А ось в чому. За кожен випадок порушення технологічної чи трудової дисципліни, правил техніки безпеки чи за брак забирається один талон. Коли ж будуть забрані всі три, то правила передбачають повторну здачу екзаменів. В протилежному випадку, швею переводять на операцію, яка вимагає нижчої кваліфікації. Зрозуміло, що це негативно позначиться на розмірах заробітної плати.

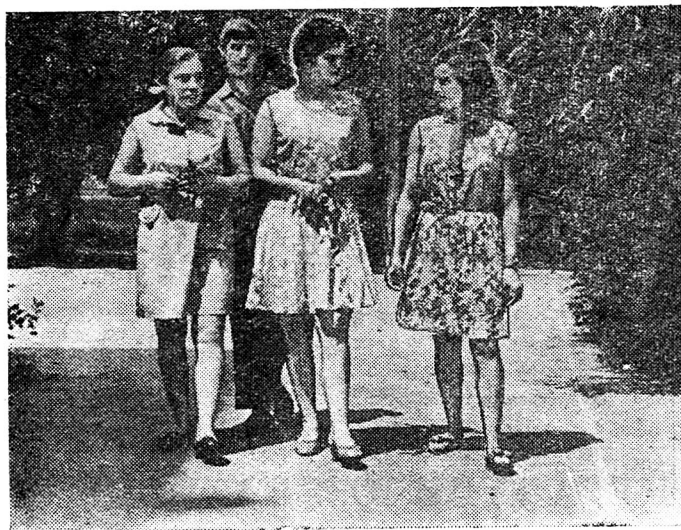
Секретар парторганізації УВП Ілля Арсентійович Яценко говорить:

— Талони, це і моральний і матеріальний стимул. Треба підкреслити, що така система на нашому підприємстві діє лише декілька місяців, але позитивна віддача відчутна.

І все ж, на нашу думку, не це вирішальний фактор у трудових перемогах Лубенського УВП. Головне — зміни керівників підприємства підмічати нове, прогресивне, вчасно підтримати ініціативу виробничників. В цьому запорука успіху у вирішенні тих завдань п'ятирічки, які стоять перед колективом УВП.

В. ГЛУЩЕНКО.

МОЛОДЕ ПОПОВНЕННЯ



Після закінчення навчання в Чернівецькій школі для туговухих дітей на підприємство пішли працювати випускники цієї школи.

Молоде поповнення колектив Чернівецького учбово-виробничого підприємства зустрів радо.

На фото: (зліва направо) випускники Катя Кравчук, Сергій Божеску, Таня Паламарчук і Клава Гуцуляк направляються на підприємство.

Фото Г. БЕЛЯЄВА.

ДРУЖНИЙ КОЛЕКТИВ

Вся робота Житомирського учбово-виробничого підприємства починається з експериментального цеху. І це зрозуміло, адже саме тут плануються, конструюються нові моделі, втілюються в життя творчі задуми.

Чисельність цеху невелика — всього 3 чоловіки. Але робота, яка проводиться тут — величезна. Підготувати до пуску виробництва новий виріб, розробити нові моделі, технічну документацію на вироби, які виготовляються з нетканних матеріалів для торгуючих підприємств — все це входить в коло питань, які вирішує колектив експериментального цеху. До цього ж необхідно підготувати робочі лекала, вести постійний контроль за якістю робочих лекал. Трудівники цеху розробляють норми витрат тканини і фурнітури на всі види виробленої продукції.

Цією дільницею розроблено в цьому році 3 моделі: з нетканної матерії — блузи жіночі 23—72, з бавовняних тканин 23—72 «а», з напівбавовняної тканини — комплект для дітей ясельного віку 35—71 і комплект для дітей молодшого віку з фланелі. Нові моделі розробляються згідно до вимог торгуючих організацій і користуються великим попитом у покупців.

Експериментальний цех Житомирського УВП допоміг ПКБ в розробці нових моделей—240, 241, 242—курток чоловічих. Дані моделі були схвалені на розширеному засіданні головних інженерів, економістів швейних підприємств

нашої системи, які теж, як і Житомирське учбово-виробниче підприємство, випускають продукцію, використовуючи ватировану тканину.

Керує експериментальним цехом молодий спеціаліст-конструктор Ірина Олексіївна Мурга. Вона, разом з технологом підприємства Любовою Микитівною Лебединською, створила нові моделі дитячого одягу. Ними ж розробляється документація. Необхідно сказати, що нові моделі дитячого одягу вигідно відрізняються від старих — яскравими різноманітними кольорами, вдалими формами виробів.

Робітниця Євгенія Хенциньська працює на підприємстві вже 12 років. В обов'язки робітниці входить нормування сировини, матеріалів, фурнітури. Вже за перше півріччя цього року нею переглянуто 163 норми, що дало можливість зекономити 800 метрів верхньої тканини, 400 метрів іншої тканини на загальну суму 1380 карбованців.

Швея — Надія Федорівна Яшук, ударниця комуністичної праці, «Майстер-золоті руки», працює на підприємстві біля 14 років займається виключно пошиттям зразків для торгуючих організацій. Крім цього, вона виготовила 158 робочих і перевірila 230 комплектів лекал, запропонувала нову технологію обробки тканин. Вона обрана депутатом міської Ради депутатів трудящих.

Т. ПРОХОРЧУК.

ЗАВДАННЯ БУДЕ ВИКОНАНО

Ударною працею зустрічає 50-річний ювілей Союзу РСР колектив Кіровоградського УВП. Про його відрадні трудові успіхи говорити хоча б те, що восьмимісячне завдання по реалізації готової продукції колектив виконав на 102,5 процента.

Однією з краєвих на УВП вважається дільниця по виготовленню товарів широкого вжитку, яка носить почесне звання «Колектив комуністичної праці».

На цій дільниці працюють і я. Ми виготовляємо настільні підставки для сушіння тарілок, настінні посудосудки, захвати для домашнього консервування, а також фурнітуру для Черкаського УВП.

На честь 50-річного ювілею Союзу РСР колектив нашої дільниці зобов'язався виконати доведені завдання другого року п'ятирічки по випуску високоякісних товарів народного вжитку до 25 грудня і до кінця року виготовити продукції понад план на суму 3400 карбованців.

На дільниці широко розгорнуто соціалістичне змагання. Змагаються всі. В індивідуальних зобов'язаннях кожного, як у дзеркалі, відображається боротьба колективу за прискорення зростання продуктивності праці, поліпшення якості виробленої продукції і підвищення культури виробництва, посилення режиму економії, зростання загально-культурного рівня і технічної грамотності трудящих, боротьба за високу дисципліну членів колективу як на виробництві, так і по за його межами.

І, як результат, в соціалістичному змаганні між колективами дільниць підприємства цього року наша дільниця вже чотири рази займала перші місця і одержувала перехідний Червоний прапор УВП.

За вісім місяців колектив дільниці виробив продукції на 121 тисячу карбованців. Це на 2,6 тисяч карбованців більше, ніж передбачалось плановим завданням. Отже, щоб виконати річне соціалістичне зобов'язання по випуску надпланової продукції, нам лишилося виробити її понад завдання на суму 800 карбованців. Можна з упевненістю сказати, що це нам цілком під силу. Трудівники спрямовують всі свої зусилля на те, щоб гідно зустріти 50-річчя утворення Союзу РСР.

Попереду у соціалістичному змаганні між трудівниками дільниці йдуть гальваніки Іван Хлевной та Іван Зінченко, електрозварювальники Ганна Гуцало та Валентина Заєць, штампувальник Анатолій Тиниченко, пакувальниця Оксана Кравченко та багато інших. Вони щодня значно перевищують змінні завдання.

Н. АЛЕЙНИКОВА,
ударниця комуністичної праці,
профгрупорг дільниці товарів
широкого вжитку.

НА ОСІННІХ ПОЛЯХ

На полях Ізюмського району Харківської області — в розпалі збирання цукрових буряків. Члени Ізюмського міжрайвідділу УТОГ — трудівники сіл в ці дні ударно працюють на збиранні врожаю.

В колгоспі імені Кірова 30 років працює А. Фролова, більше 10 років — Є. Танич і багато інших. Колгосп імені Кірова одним з перших в області розпочав збирання цукрових буряків. Врожай цього року хороший і члени УТОГ разом з усіма колгоспниками докладають багато сил, щоб вчасно зібрати врожай.

В колгоспах Ізюмського району працює біля ста чоловік членів УТОГ.

З. СТУЖКО,
голова Ізюмського міжрайвідділу УТОГ.



Субота, 23 вересня 1972 р.



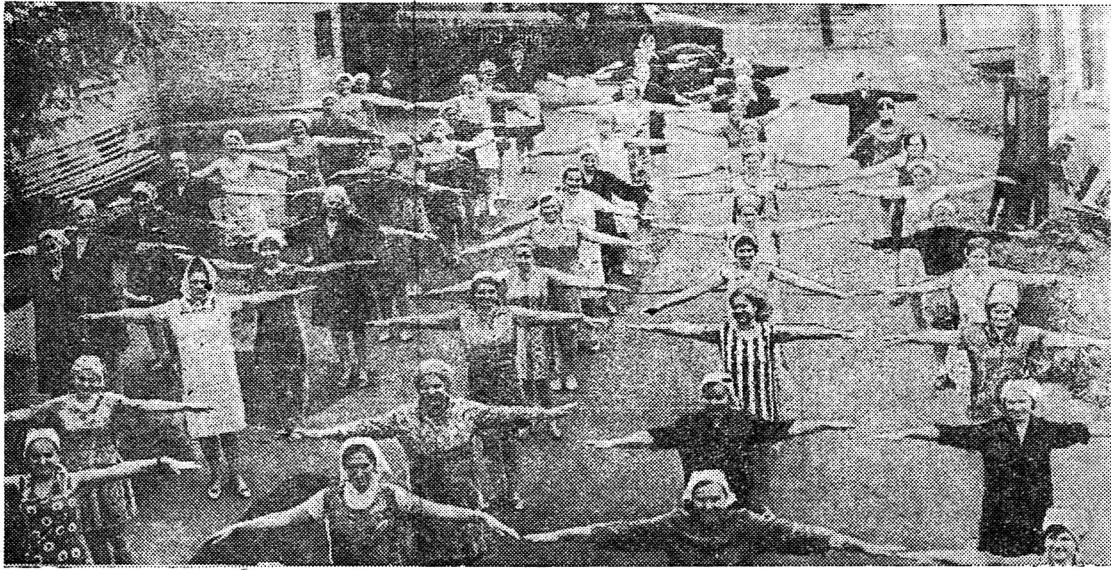
Ніна Іванівна Кривенчук пригадує:

— Пам'ятаю, не було мені ще й сімнадцяти років, коли вперше прийшла на підприємство. Дуже хотілося вчитися, мати професію. Після навчання ось уже шістнадцять років працюю.

Ударниця комуністичної праці, досвідчена передова робітниця Житомирського УВП сама вже навчає молодь. У 1971 році за високі трудові показники і відмінну якість пошиву Ніні Іванівні присвоєно почесне звання «Майстер-золоті руки».

Щоденні виробничі завдання вона виконує на 110—115 процентів.

На фото: Н. І. КРИВЕНЧУК.



Щодня о 10-й годині ранку на вкритому асфальтом просторому дворі Вінницького учбово-виробничого підприємства проводиться виробнича гімнастика закрийного та швейного цехів.

Проводить п'ятихвилинку на громадських началах швея-мотористка Анастасія Микицька. П'ятихвилинка на свіжому повітрі — це заряд бадьорого настрою та прилив нових фізичних сил, — кажуть швейники. Додамо: ще і підвищення продуктивності праці і поліпшення якості продукції.

На фото: трудівники УВП виконують вправи з виробничої гімнастики.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.



А. МИКИЦЬКА

Цікава лекція

В Одеському Будинку культури глухих відбулася лекція: «СРСР — країна довголіття». З великим інтересом прослухали члени Товариства виступ лікаря-герантолога Г. Керцмана. Багато нового дізналися присутні про розвиток цієї важливої галузі науки.

СРСР займає одне з перших місць в світі в розвитку цієї галузі науки. Наша країна дійсно — країна довголіття. Присутні могли самі в цьому перекоонатись, коли

на сцену вийшов 93-річний мешканець Одеси І. М. Рославль. Учасник трьох війн Іван Микитович ще й зараз почуває себе добре. Він чудовий плавець і зовсім недавно врятував третього потоплючого.

І. М. Рославль розповів про своє життя і вказав, що тривалість довголіття пояснюється перш за все працею, якій він віддав все своє життя. Закінчив свій виступ словами:

«Старість для людини праці — золота осінь».

Р. ГРАНИК.

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТЕ

Нещодавно Щорсівський міжрайвідділ УТОГ (голова МРВ Є. Кравченко) організував екскурсію в с. Елені в музей партизанської слави. В музеї побували члени УТОГ Щорсівського та Крюківського районів.

Науковий співробітник музею Н. Єгорова ознайомила учасників екскурсії з експозиціями музею,

розповіла про партизанський рух на Чернігівщині.

В село Елені приїждять гості з братніх республік Білорусії і Російської Федерації.

Учасники екскурсії поклали вінки, букети квітів на могили загиблих партизан. Ніхто не забутий, ніщо не забуте.

О. КЛИМОК.

м. Чернігів.

І НАСТУПИЛО... ЗАТИШСЯ

Дружно в Одесі пройшов перший день масової здачі норм ГПО, який організував обласний відділ УТОГ. Але після першого мажорного акорду наступило затишся.

Кращий час — літня пора, пройшла. Водна база «Дельфін» для масової здачі норм не використана на повну потужність. Лише недавно на стадіоні «Спартак» знову з'явилися окремі групи робітників УВП для здачі норм.

На жаль, в будинку культури та в обласному відділі УТОГ відсутня наочна агітація по ГПО, не підводяться підсумки, заростає травною спортивна площадка. В обласному відділі нема зведень про здачу норм, самотньо висить лише «Положення про здачу норм ГПО».

О. СУХАНОВ.

СЕРЕДНЮ ОСВІТУ — МОЛОДИМ

Чернігівська школа робітничої молоді для глухих працює під девізом «Середню освіту — всій молоді». Такий заклик був оголошений під час зборів, присвячених початку навчального року.

В минулому навчальному році школа провела значну роботу по підвищенню загальної підготовки учнів, удосконаленню ефективності уроків і взагалі всього навчально-виховного процесу.

Почався новий навчальний рік. Вчителі нашої школи активно включилися в роботу по виконанню рішення XXIV з'їзду, КПРС «Про стан і заходи по завершенню переходу до загальної середньої освіти».

В минулому навчальному році вперше, люди позбавлені слуху, одержали атестати за середню школу.

В нинішньому ювілейному році разом з молодими людьми, ударниками комуністичної праці, Василем Донцовим, Надією Ключ, Миколою Портянко та іншими сіли за парті і ветерани праці: Лія Василівна Пінчук і Олександр Денисович Углич.

Прагнуть здобути повну середню освіту випускники 12 класу.

Зараз всі вони навчаються в 13 класі. Це — Марія Луцук, Валентина Левченко та інші.

Проте не всі думають вчитися. Так, наприклад, Микола Бабич вже протягом кількох років відмовляється підвищувати свою освіту, Микола не розуміє, що пройде кілька років, і йому прийдеся гірко пожалкувати. Адже життя вимагає: сьогодні знати більше, ніж вчора.

Великого значення в цьому навчальному році педагогічний колектив буде надавати самостійній роботі учнів над підручником, лабораторно-дослідним і практичним роботам, постановці проблемних завдань, розв'язуванню завдань пізнавального характеру, щоб якість знань учнів, їх ідейне загартовування повніше відповідали вимогам часу.

Крім цього, намічено більшу увагу надавати і позашкільній роботі.

Г. БОЯРЧЕНКО,
вчителька вечірньої школи
робітничої молоді.

Чернігів.

Шкільна виставка квітів

Квіти! Вони прикрашають наше життя, виховують в нас почуття прекрасного. Як приємно, коли бачиш чудовий витвір природи. Особливо приємно, коли в ніжності фарб квітки вбачаєш свою працю.

Якщо ви побуваєте в нашій спецшколі-інтернаті, то, мабуть, здивуєтесь кількості різнобарвних квіток, зелені, в якій наче потопала вся школа. За цією красою — дбайливі руки піонерів та комсомольців, які під керівництвом вчительки біології М. Водової прагнуть стати справжніми майстрами-квітниками.

Добра традиція в спецшколі-інтернаті — виховання любові до природи, до рідної землі.

В Калуській спецшколі-інтернаті юні любители природи на початку вересня організували виставку квітів. Вона була присвячена 50-річчю утворення СРСР.

Славний подарунок всенародному ювілею підготувала юнь. Яких тільки квітів тут не було! Школярі ділилися досвідом, а вчителька Н. Будзан розповіла учням про розвиток квітництва.

Піонери та комсомольці обіцяли і надалі вирощувати квіти, докласти всіх зусиль, щоб рідне місто, рідна школа перетворилися в квітучий сад.

С. ТЕЛЕГІНА,
вчителька Калуської спецшколи-інтернату для глухих дітей.



ВЕРЕСЕНЬ.

З літом прощатись не хочемо
(В цьому — немає провини) —
Літо до крил журавлиних

З давніх давен приторочене.
Та тільки гай невеселі

В золотом вишніх шатах.
Вересня ніжність строката —

У теплих, м'яких акварелях.
То ж ранком призивно

й настійно
Горлиця кличе в дорогу,
Серцем відчувши тривогу

І тугу за літом — подвійно.

ЩО ПОКАЗАВ ЗОНАЛЬНИЙ ОГЛЯД

Щойно в Ужгороді закінчився зональний фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР, на якому демонстрували свої досягнення аматори сцени Чернівецького, Тернопільського, Закарпатського, Львівського та Івано-Франківського обласних відділів УТОГ.

Творчому змагання передувала велика і копітка робота всіх культосвітніх закладів.

Хоч програма зонального фестивалю художньої самодіяльності була складена заздалегідь і кожен знав, коли буде виступати, ще зранку в Ужгородському драматичному театрі зібрались майже всі аматори сцени, переможці обласних фестивалів оглядів. Кожному хотілося подивитися виступи інших колективів, щоб самокритично оцінити свої власні сили, порівняти свої досягнення з успіхами інших самодіяльних артистів.

Що ж показав зональний огляд? Якщо оцінювати виступи колективів трьома загальноприйнятими на фестивалі оцінками — за змістовність та ідейність репертуару, за виконавську майстерність і за естетичне оформлення — а потім вивести середній бал, то можна з упевненістю сказати, що переважати відмінні і добрі оцінки. Однак це не означає, що на кушових оглядах не було посередніх виступів. Були. Але важливо те, що їх було набагато менше, ніж під час минулого фестивалю.

Фестиваль показав, що репертуарна палітра самодіяльних митців збагатилася здобутками мистецтва народів братніх республік. Приємно відзначити, що всі вони підготували до фестивалю цілком новий, відмінний від попереднього репертуар. Поруч з патріотичними творами українських радянських письменників про дружбу народів, про нашу багатонаціональну Вітчизну у програмі концерту були вірші, пісні і танці народів братніх союзних республік.

Слід відзначити певне підвищення загального ідейно-художнього рівня та патріотичного спрямування тематики репертуару самодіяльних драматичних колективів і окремих виконавців, помітне зростання їхньої майстерності і сценічності культури.

На огляді були представлені різні за тематикою та змістом роботи драмгуртківців. Та найбільший успіх припав на долю драми М. Бабенка та М. Ішковой «Кровні вороги», яку підготували учасники художньої самодіяльності Івано-Франківського Будинку культури. Як відзначило журі, «Вміло використовуючи багатий арсенал художніх засобів, аматори сцени з Івано-Франківська навчилися відтворювати широку панораму життя в усьому його багатстві, в усій повноті і красі».

Дружба і єднання рівноправних радянських республік стверджують наше життя, трудові і творчі взаємини між нами, а також дедалі ширший розвиток художньої самодіяльності. Усі учасники фестивалю з любов'ю виконували твори різних народів Радянського Союзу, зокрема російські, грузинські, молдавські, українські та інші. А представники Мукачівського клубу глухих (Закарпатської області) підготували цікаву тематичну композицію, присвячену дружбі народів, «Сказання про Батьківщину». Це — не тільки вплив їх високої поваги до мистецьких надбань цих народів, але і збагачення національної за формою і соціалістичної за змістом української культури, чуття єдиної родини радянських людей.

Огляд показав, що чимало аматорів сцени захоплюються художнім читанням. І це цілком зрозуміло, адже справжня поезія мало кого залишає байдужим до себе. Проте, донести її до глухих глядачів — справа не з легких.

Яскраво був представлений на фестивалі танцювальний жанр. Ми побачили танці різних народів нашої країни. Але особливе захоплення глядачів викликала танцювальна сюїта «Широка страна моя родная» у виконанні колективу Львівського Будинку культури.

Молодіжний танцювальний ко-

лектив Івано-Франківського Будинку культури ще не претендує на високий технічний клас, але завдяки вміло і поспільно вибраним танцям, світловому оформленню виступив рівно і сприйнявся добре.

Характерно, що кожний колектив якоюсь мірою виділяється своєю творчою своєрідністю, тематичною барвистістю, самобутністю і оригінальністю сценічних костюмів, виготовлених, як правило, в стилі народних традицій, власним осмисленням кращих зразків духовної культури і її жанрового багатства, художнім оформленням свого виступу.

Цьогорічний фестиваль самодіяльного мистецтва відкрив багато нових обдарувань, став свідченням духовного зростання глухих трудящих, сприяв вихованню в них палкої любові до рідної партії і соціалістичної Батьківщини, високого почуття радянського патріотизму, пролетарського інтернаці-

налізму, братерської дружби всіх народів країни.

Проте, огляд показав і недоліки, які ще є в справі організації самодіяльного мистецтва та масового залучення трудящих до сценічної творчості. Все-таки недостатня ще розмаїтість художніх жанрів, відсутній, наприклад, оригінальний жанр.

Зональний фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений піввіковому ювілею утворення Союзу РСР, закінчився. Тепер, треба сподіватись, в обласних організаціях УТОГ будуть розроблені графіки обмінних концертів, виїздів у сільську місцевість, до глухих трудівників промисловості і сільського господарства. А це означає, що колективам художньої самодіяльності необхідно буде й надалі постійно працювати над підвищенням своєї майстерності, збагаченням і оновленням репертуару, систематично готуватися до виступів перед найвідповідальнішим і найвимогливішим журі — глядачами.

Р. ЧУХОНЦЕВА,
голова Івано-Франківського
обласного відділу УТОГ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74,
тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського
общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1388—5000, 72 р.